

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

GIẢI THOÁT KIẾP NGƯỜI

Chương 11

Nói đến kiếp người thì ít có ai để ý đến, tới chừng nào gần chết thì mới hay. Chứ kiếp người nó dài lắm làm sao mà nói hết. Mà từ xưa cho đến bây giờ ít có ai tính ra được kiếp của con người. Tính không ra được nên vẫn còn trong luân hồi của nghiệp quả. Còn người tu mà thấu đạt thì họ sẽ tính ra được con người có cái kiếp, nên gọi là kiếp người.

Kiếp là gì! Kiếp là một cái kiếp từ ngàn xưa để lại và luân lưu cho đến bây giờ hiện tại là con người. Mỗi một con người nó có một cái kiếp mà mình phải trả, đó là cái tiền kiếp. Cái tiền kiếp mà sao mình biết được, thì hãy nhìn cái kiếp hiện tại, thì rõ ra cái tiền kiếp mà mình cứ mang. Cái kiếp hiện tại là nhắc nhở chúng mình tới đây để học hỏi và hoàn thành cái kiếp của con người.

Khi mà đầu thai trở lại thành kiếp con người, thì người ta là baby, là con nít. Nên là baby là con nít không có hiểu gì cho lắm. Đành học lại những gì mình đã thiếu sót từ kiếp trước, mà ít có ai phủ nhận mình rằng con người có kiếp, gì u minh mà không nhận ra. Một đứa bé sanh ra không phải tự nhiên mà hình thành được. Muốn đầu thai vào một gia đình nào thì có cái sự sắp xếp theo cái duyên kỳ ngộ của kiếp trước. Chứ không phải tôi muốn đầu thai vào cái gia đình nào và cứ vào. Nên xã hội có người làm vua, quan, tôi tớ v.v. Mỗi một linh căn xuống thế do sự đồng ý của hai bên cha mẹ và đứa bé sơ sinh kia hình thành, chứ không phải là tự nhiên theo mắt phàm mình nghĩ.

Cái kỳ duyên căn cơ huyền bí đó, nó nằm trong cõi vô hình mắt phàm không có thể nào luận nổi. Đâu cũng có cái luật nhân quả trả vay, vay trả. Nên một người con trong gia đình có khi nó khác tính với người cha, người mẹ. Có khi nó cũng giống tính người cha hay người mẹ. Tùy theo cái định luật khi trước là cái tiền kiếp, ta gây ra hoặc khi trước, ta ước nguyện. Nên giờ này nó hiện ra cái kiếp hiện tại để chúng ta hoàn thành cho hết cái giai thoại của kiếp người.

- Thế nên ca dao tục ngữ có câu "**Con là nợ, vợ là oan gia, cửa nhà là nghiệp chướng**".
- Không chấp nhận, cũng phải chấp nhận.

Cũng có người từ chối ở hiện tại, nhưng mà không sao tránh được hậu quả của việc làm.

- Nên ca dao cũng có câu nhắc nhở "**Tránh của nào Trời trao của nấy**".

Nhiều người không hiểu tại sao tôi khổ là gì cái nghiệp mà mình không chịu trả, rồi cứ than ván ông Trời. Chính mình làm thì chính mình chịu, chính mình làm thì chính mình ăn. Lúc mình ăn ngon, sao không thấy ai nói; ông Trời cho tôi ăn ngon, mà cứ trách ông Trời làm cho mình khổ.

Cái kiếp con người sanh ra và lớn lên theo cái chu kỳ sanh trụ hoại diệt và khổ.

Sanh ra ai cũng than khổ, thậm chí giàu có bạc tỉ, quyền cao thế trọng mà vẫn khổ.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

- **Khổ để chi?. khổ là để tiến hóa.**

Chứ không phải khổ là mạt là tận diệt. Ai cũng khổ sau cái chịu đựng khổ là sướng. Đó là cái luật bù trừ để nhắc nhở con người có cái sức tiềm tàng đi lên. Nhìn lại tất cả mọi người như bác sĩ, kỹ sư, khoa học gia, tỉ phú, ai mà không qua con đường khổ. Khổ trước thì mới sướng sau. Vậy có phải bài học khổ là bài học thăng hoa cho phần hồn không.

- **Nên sách có nói " Có bỉ cực thì mới có thái lai ".**

Không chịu khổ không chịu cực thì làm sao an nhàn hạnh phúc. Khổ là bài học đích đáng cho chúng ta thức giấc để tìm con đường chơn lý mà trở về thực trạng của chính ta.

Làm người ai cũng khổ, không khổ với hoàn cảnh này thì cũng khổ với hoàn cảnh khác. Có đầy đủ hết nhưng mà vẫn khổ, khổ vì không tìm ra được chính mình là ai. Từ đâu đến đây, làm gì và sẽ đi về đâu.

- **Nhìn mọi vật nhìn mọi người ai cũng tới đây, rồi ai cũng chết. Tại sao?.**

Sự chết là để báo hiệu cho người ta biết con người đó đã hết rồi cái thân xác giả tạm ở trần gian này. Khi người ta gần chết rồi thì người ta mới sợ chết, sợ thành ma và sợ vào địa ngục xử tội. Linh hồn và thể xác đều bị xử tội theo luật nhân quả, tới ngay đây thì người ta mới biết có luật nhân quả.

Còn ngay bây giờ nói tới luật nhân quả thì không có ai tin. Ở thế gian mình gian lận còn bị ở tù, chứ đừng có nói xuống âm phủ mà không bị quỷ ma trừng phạt. Linh hồn và thể xác đều bị bầm dập, nặng thì phải tan hồn ra thành trùn dế.

Mình tưởng làm con người ta chết là hết, nhưng mà còn cái linh hồn, cái thần thức, cái biết. Mà mọi người ai cũng cầu siêu cho cái linh hồn của thân nhân mình được siêu thoát về Thiên Đàng hoặc Niết Bàn tây phương.

Làm sao mà siêu thoát tới đó được mà siêu, các thầy ru ngủ người ta không à. Cái linh hồn của người ta sẽ siêu thoát trong ba giới.

- **Ba giới đó là, Thiên, Địa, Nhơn.**

- Thiên có nghĩa là cõi trên, Thiên Đàng hoặc Niết Bàn dành cho người tu chân chánh khổ luyện.
- Địa có nghĩa là địa ngục là chỗ hành tội.
- Còn Nhơn Gian là chỗ cho phần hồn học hỏi tu luyện để tiến hóa lên Thiên Đàng.

Có học thì mới có tiến, có tu thì mới có đạt. Không tu không học gì hết mà tự nhiên dọt lên Thiên Đàng được sao. Mấy ông nào nói mình chết là lên Thiên Đàng, tôi nghĩ chắc họ đọc lộn. Xuống Địa Ngục mà họ nói lên Thiên Đàng. Nói như vậy thì khỏi tu, khỏi luyện, khỏi học gì cho mệt. Vậy thì mình cứ suy nghĩ có giống như câu này không. Đừng có đi học thì cũng lên kỹ sư và bác sĩ mà!

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Cái luật nhân quả rành rành trước mắt ngay bây giờ, phần linh hồn của mình sẽ tiến hóa theo trật tự và sẽ tiếp tục hoàn thành cái tương lai mà họ đã hứa hẹn trước khi lâm chung.

Còn những người chết bất đắc kỳ tử hoặc chết trên chiến trường cũng là nguyên do của họ ước định và tự nhiên nó hình thành, rồi cũng sẽ luân lưu trong trật tự.

Những người chết bất tử như thế cũng chứng minh cho ta biết cái định luật bất đắc kỳ tử cũng có hiện hành, để áp dụng tốc hành cho những người ngạo mạn và những người đã vay nợ kiếp trước có cơ hội tiến hóa nhanh hơn ở kiếp này. Mỗi câu chuyện đều có nguyên do chánh đáng của nó, chứ không phải oan tình.

Thế nên làm một kiếp người thì rất là phức tạp, phức tạp cho bản thân, gia đình, đời sống xã hội, phong tục tập quán tôn giáo, ngôn ngữ.

Như nước Mỹ, Trung Hoa, Việt Nam, Phi Châu v.v. rất là phức tạp. Còn nếu mà nói về cá nhân bản thân của mình không trọn vẹn thì làm sao lo cho gia đình rồi xã hội.

Muốn lo cho gia đình xã hội, trước hết mình phải lo cho bản thân của mình, là tu thân thôi. Khi mà bản thân mình chính chắn thì mình có thể tề gia là lo cho gia đình, gia đình mình yên ổn thì mình mới rảnh rang mà giúp đỡ xã hội được.

Nói đến chữ tu thân, đầu phải là dễ, là cũng phải bước qua trường phái chữ. Đi ngang đi tắt làm sao mà được.

Tu thân là tu hoàn thành cho con người thiện hơn, hoàn thành con người thiện hơn là hoàn thành cái kiếp con người.

Tu thân là tự mình sửa trị cho chính chắn, là không tham lam, không sân hận, không si mê, không ganh ghét, không yêu thương, không dâm dục và không chết nhát.

Được như vậy thì cái thân của mình nó không yếu hèn nữa thì làm sao mà không chính chắn. Có chính chắn thì con người mới trọn lành, trọn lành rồi thì đâu còn sợ cái gì nữa. Không còn sợ cái gì nữa thì đúng là anh hùng. Anh hùng rồi thì làm việc nghĩa.

Lúc đó thì mới cứu đời và cứu người được, bởi vì mình đã tự cứu mình rồi, tự cứu mình là tự giải thoát cái kiếp của con người.

Tự cứu mình là mình phải tự tu. Là tu thân, tu thân là tu Vô Vi. Tự tu tự tiến, không có lệ thuộc ai, hoàn toàn tự do 100%. Tu bao nhiêu hưởng bấy nhiêu, tu nhiều đạt nhiều tu ít đạt ít, rất là công bằng. Nên tu Vô Vi ai cũng thích là vậy, mình làm thầy mình không có ai làm thầy đề đầu mình được có sướng không.

Người tu Vô Vi họ tự siêu thoát lấy khi còn sống. Không phải người nào tu Vô Vi là cũng được siêu thoát hết, tùy theo sự tu hành của mỗi người nhưng đại đa số những **người tu đạt họ mách bảo nhau**, họ không có dấu điểm làm của riêng, nên tiến rất nhanh, nếu hành pháp đúng đắn và thật lòng tin tưởng thì sẽ đạt.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

KIỆP NGƯỜI

Kiếp người một thoáng qua nhanh
Như làn khói trắng tan vào không gian
Không gian bất biến siêu hình
Bất tan bất diệt bất tàn hư không

Kiếp người làm thú làm cây
Làm hoa làm Đất khí Trời hóa sanh
Hóa sanh sanh hóa nhiều màn
Luân lưu chuyển giải nhưn tình thế gian

Kiếp người ở cảnh thế gian
Thế gian, gian thế, kiếp người đổi trao
Đổi trao thế giới gian lừa
Tìm nơi thế giới không lừa không gian

Kiếp người không dối không gian
Không gian không xảo thì thành chơn nhưn

Chơn nhưn chánh giác cao tăng
Cao thâm di diệu kiếp người thoát thân

Thoát thân hóa kiếp siêu phàm
Về nơi Cực Lạc đời đời sướng vui
Thanh thanh nhẹ nhẹ cõi Trời
Vi vu thanh thản Thiên Đàng vui say

Kính bái
Lê Thành Lợi